

ภาษาแม่ และ/หรือ ภาษาพ่อ

คุณจะได้เห็นด้วยกับดิฉัน หากดิฉันจะบอกว่า ทุกคนควรจะใช้ภาษาแม่ของตนได้ดี ขอดิฉันถามอะไรคุณหน่อยเถอะว่า “แล้วในครอบครัวของคุณล่ะเป็นอย่างไร?” ลูกของคุณใช้ภาษาแม่ได้ดีหรือเปล่า?” – คุณอาจจะบอกว่า “ถามอะไรแปลกๆ” “แหงล่ะ เขาใช้ภาษาแม่ได้ดี” – “จริงหรือคะ? เขาใช้ภาษาของแม่เขาได้ดี คือใช้ภาษาของแม่ (ภาษาไทย) ได้ดีจริงๆหรือ?”- คุณบอกว่า “น้อยๆหน่อยเหอะ” “ลูกฉันเป็นพลเมืองเยอรมัน เกิดที่เยอรมนี เข้าโรงเรียนในเยอรมนี และก็พูดภาษาเยอรมัน...” “เอาล่ะ ลูกของคุณอยู่แต่ว่ากันจริงๆแล้วลูกของคุณพูดภาษา-พ่อของเขา และภาษาแม่ล่ะ? ตกกระป๋องอย่างนั้นหรือ?”

คุณพ่อส่วนใหญ่ออกจากบ้านแต่เช้าตรู่ และเหนื่อยกลับบ้านมาก็บ่ายคล้อย หรือไม่ก็เย็น ทีนี้คุณพ่อก็ไม่ค่อยพูดกับลูกโดยใช้ภาษาแม่ของตนซึ่งจริงๆแล้วเป็นภาษา-พ่อของเด็ก (ภาษาเยอรมัน) หมายความว่า ตอนแรกพ่อก็ต้องหาอะไรกินก่อน แล้วก็เอาแต่อ่านหนังสือพิมพ์ และในตอนท้ายก็ง่วนกับการดูข่าวและรายการภาคค่ำ อย่างนี้ก็แทบจะไม่เหลือเวลาคุยกับลูกเท่าไรเลย บางครั้งมีเวลาเหลือพอแค่ว่าจะพูดประโยคเดียวสั้นๆ เช่นว่า “ไง เป็นไงบ้างวันนี้?” ราตรีสวัสดิ์ ลูกพ่อ ผันดินนะ” บางครั้งสามีของคุณเองก็ไม่ใช่เป็นอย่างนี้บ้างหรือ?

ในขณะที่ตัวคุณอยู่กับลูกซะเป็นส่วนใหญ่ในแต่ละวัน ถึงแม้ว่า คุณจะใช้ชีวิตอยู่ที่เยอรมนีมานานหลายปี แต่คุณก็ยังประสบปัญหาในการเรียน ภาษาเยอรมัน ซึ่งเป็นภาษาที่เรียนเข้าใจได้ยากสำหรับ คนไทยส่วนใหญ่ และคุณก็คงจัดอยู่ใน กลุ่มคนส่วนใหญ่ด้วย ที่ยังงังก็ไม่สามารถพูดได้มาก ไปกว่าเรื่องในชีวิตประจำวันพื้นๆ

สามีของคุณคงจะคิดตั้งแต่แรกสิว่า ให้คุณพูดแต่ภาษาเยอรมัน เขาจะพูดว่า “เพื่อเห็นแก่ตัวคุณเอง เพราะจะได้ฝึกภาษาเยอรมันไปในตัว” “และเพื่อเห็นแก่ลูก” “เด็กควรจะเรียนภาษาเยอรมันที่โรงเรียนและไม่รู้สึกแปลกแยกที่โรงเรียน” เขาหวังดีจริงๆ แต่มันถูกต้องหรือเปล่านั้นล่ะคะ?

ผู้หญิงไทยคนหนึ่ง ก่อนที่จะแต่งงานได้จบการศึกษาด้านการสอนภาษาเยอรมันมา เธอเล่าว่า “ฉันพูดกับลูกเป็นภาษาไทยตั้งแต่ต้น ตอนแรกฉันก็ไม่กล้า เพราะคิดว่าสามีของฉัน จะหัวเราะเยาะฉัน แต่ฉันก็ไม่ท้อ ตอนนี่ลูกของฉันอายุสิบปี และพูดไทยได้ดีไม่มีที่ติ และแน่นอนเธอก็พูดภาษาเยอรมันกับ สามีของฉัน

ที่โรงเรียนอนุบาลและต่อมาก็เรียนภาษาเยอรมันที่โรงเรียน เธอพูดภาษาเยอรมันดีเท่าๆกับเด็กเยอรมันคนอื่นๆ”

หากคุณพูดไทยกับลูก จะมีข้อดีอยู่สามประการและไม่มีข้อเสียใดๆ

1. เป็นกำไรทางปัญญา หากเขาโตขึ้นแบบสองภาษา

มีเด็กๆที่โตขึ้นมาแบบสามภาษาด้วยซ้ำ และก็ไม่มีผลเสียใดๆต่อเด็ก

2. การสื่อสารระหว่างแม่กับลูกไม่ถูกตัดขาด

ความสามารถทางภาษาเยอรมันของคุณพัฒนาได้ช้ากว่าของลูก

ลูกจะยิ่งสับสนและผิดหวังมากยิ่งขึ้นถ้าแม่ไม่สามารถเข้าใจเขาได้

แม่ไม่สามารถสื่อความเข้าใจ และลูกจะคิดว่า “แม่ฉันโง่ แม่ไม่เข้าใจฉัน แม่พูดไม่ถูก”

เขาจะดูถูกเหยียดหยามแม่ของตัวเองและอับอายแทนแม่

ถ้าทั้งสองสื่อสารกันเป็นภาษาไทย ตั้งแต่แรกปัญหาแบบนี้ก็จะไม่เกิด

3. เวลาที่คุณไปเที่ยวเมืองไทยกับครอบครัว เด็กก็จะพูดคุยกับตายายและญาติคนอื่นๆ

ได้ไม่มีปัญหา และในทางตรงกันข้าม คุณสามารถที่จะปล่อยลูกไว้ที่นั่น ระหว่างที่คุณ

และสามีไปเที่ยวที่อื่นกัน สองคนตามประสาสามีภรรยา นอกจากนั้นคุณยังสามารถ

ใช้ลูกให้เป็นล่ามให้สามีได้อย่างดี ถ้าหากลูกใช้ทั้งสองภาษาได้ดี

ดิฉันขออวยพรให้ลูกของคุณก้าวหน้าในการเรียนภาษา-แม่ของเขาค่ะ

คาโรล่า เคสเลอร์

หมายเหตุ ในกรณีที่ลูกของคุณไม่ยอมสื่อสารกับคุณเป็นภาษาไทย คุณอย่าเพิ่งหมดกำลังใจ

พยายามพูดคุยกับลูกเป็นภาษาไทยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะ

เวลาที่คุณอยู่ตามลำพังกับลูก หากคุณถามลูกเป็นภาษาไทย และลูกตอบกลับเป็น

ภาษาเยอรมัน คุณควรจะทวนคำตอบของเขาเป็นภาษาไทยทุกครั้ง

เพื่อให้ลูกได้ซึมซับและเคยชินกับภาษาไทย เพราะอย่างน้อย การฝึกอย่างนี้ก็ช่วยให้ลูก

เข้าใจภาษาไทยได้ดี ถึงแม้เขาจะไม่ยอมพูดก็ตาม เด็กส่วนใหญ่จะชินอายที่ต้องพูดภาษาไทย

ต่อหน้าเพื่อนๆ ฉะนั้น คุณควรพยายามที่จะเลี่ยงไม่สื่อสารกับลูกเป็นภาษาไทย

เวลาที่เขาอยู่ต่อหน้าเพื่อน หากลูกเองไม่ต้องการ

คาโรล่า เคสเลอร์